

Interview met Hans Kreijns

Het is een natte en gure herfstdag als we met Hans (Johannes Theodorus Maria) Kreijns in het Kurhaus afspreken. Trappelend van ongeduld treffen we hem bij de entree. We zijn door twee ongevallen op de A12 maar liefst twintig minuten te laat. Hans is een man van de tijd en ik denk dat we van geluk mogen spreken dat hij er nog niet vandoor is. "Ik heb je nog geprobeerd te bellen Hans, maar ik krijg steeds je voicemail". "Ach, ik hoor dat ding toch bijna niet, joh", zegt Hans met een grote smile op zijn gezicht. Het interview met de succesvolste bridger die Nederland kent, kan dan eindelijk beginnen.

TBM: Hoe lang speel je al bridge?

Hans: "Ik heb het in de oorlog geleerd, want mijn ouders speelden bridge. Ze speelden Culbertson en speelden bij Bridgekring '35. Ik mocht alleen kijken en als ik iets zag dat niet helemaal goed ging, zal ik maar zeggen, dan mocht ik niks laten merken. En iets zeggen dat kon al helemaal niet."

TBM: En hoe oud was je toen je begon zelf te spelen?

Hans: "Net na de oorlog, eerst met mijn moeder. Ik ben van 1928 dus dat kun je zo narekenen, daar ben je bijdehand zat voor."

TBM: Je hebt met een kleine zestig jaar bridge vast een hele rij partners gehad. We herinneren ons een van de laatste, Jack Zhao nog, was dat een succes met jou?

Hans: "Hij deed verrekte goeie dingen, maar zijn partner moet er wel op ingeschoten zijn, anders wordt het een zootje. Want als je afspreekt, we doen zus en zo en Jack gaat daar dan steeds van afwijken, dan is er geen gein aan. Met Jack heb ik wel een aantal keer gespeeld, maar het was natuurlijk geen partnership. Met Willem van Eijck heb ik wel een jaar of vijf, zes gespeeld, maar het begon natuurlijk veel eerder. Heel in het begin werd er in Nederland veel Culbertson gespeeld, een beetje Weens, maar ook Nieuwenhuis. Maar daar hebben jullie vast nooit van gehoord. Dat was een klaverensysteem, daar moet je ergens wat van terug kunnen vinden. Ik ben twee jaar in Indonesië geweest en in 1950 was ik terug in Nederland. Cees Buningh dat was mijn eerste partner (drie jaar) en mijn moeder speelde met een vrouw waarmee we samen gingen viertallen in de eerste klasse."

We werden vliegend kampioen en promoveerden naar de hoofdklasse. Dan moest je wel eerst even promotiewedstrijden spelen. Ik heb toen mijn moeder beloofd dat ik nog een jaar met haar in een team zou spelen, maar dan ook niet meer. Dat was voor de club De Eendracht. Met mijn vader had ik de afspraak dat ik op zondag moest voetballen, dan mocht ik niet bridgen. Dan kon ik op mijn hoofd gaan staan, er werd niet gebridged. Toen werden we kampioen in de hoofdklasse, daarboven had je alleen nog de meesterklasse. Daarna ging ik spelen in een team met Wim Haver en die speelde met Horst Hoek. Heb je daar wel eens van gehoord?"

TBM: Uhm, nou nee eigenlijk niet!

Hans: "Jeetje man, dan hebben jullie nog niet veel mensen gesproken, want Haver, dat is een van de eerste schrijvers over bridge.

Enfin, je had toen Meesterklasse A en Meesterklasse B, dus kon je van de Meesterklasse B naar de Meesterklasse A promoveren. Dan promoveerde er slechts één paar uit de B naar de A. Want die A-spelers werden toch een beetje beschermd, dat waren de vriendjes van de bond. Tja, zo ging dat in die tijd. Ik heb daarom ook altijd aan lopen hikken tegen die selectiewedstrijden. Ze zeiden tegen mij: "zolang je met die Slavenburg speelt, word je nooit geselecteerd voor het Nederlandse team". Ik zei toen: "Is dat zo, nou, maar ik blijf lekker met hem spelen!"

Wim Haver dat was uhm..., een schrijver over bridge, de eerste zal ik maar zeggen."

TBM: Zoals Cees Sint, maar dan vóór Cees Sint?

Hans: "Ja, zo zou je het kunnen zeggen. Dat was in de tijd van de oude bond. Dat was nog met de oude Rebattu. Ik speel dus met Cees Buningh en die man had een bepaalde visie. Hij zei altijd dat ie rijk zou worden. Hij zei eens tegen mij: "Hans, ik word rijk, jongen. Hoe ik het ga doen, weet ik nog niet, maar ik word rijk." Wat denk je wat? Gaat ie met een miljoenaarsdochter trouwen! Ja kijk, zeg ik tegen hem, zo kan ik het ook!"

TBM: Haha, dus eigenlijk speelde hij vals?

Hans: "Nou met bridge niet hoor, maar hiermee wel. Hij is

nog professor geworden, want hij wilde graag doorleren. Hij leeft nog wel, maar we hebben sporadisch contact. Maar die meid was echt een schat van een kind. Ik heb zelden een vrouw meegemaakt, waarvoor ik zoveel sympathie had. Ja, jullie krijgen hele andere verhalen dan jullie ooit gedacht hadden, haha."

TBM: En ging je daarna met Bob Slavenburg spelen?

Hans: "Dat is een verhaal apart. Als ik voor de bridgebond een clinic doe, vertel ik het ook altijd, dus zal ik het jullie niet onthouden. Ik word op een gegeven moment op zaterdagmorgen gebeld door Wim Oudshoorn. Hij zegt tegen me: "Hans, luister eens jongen, we hebben grote problemen. Polak is ziek en we moeten spelen tegen de Continental". Ik zeg: "da's goed". Hij zegt: "dan zal ik je het nummer van Slavenburg geven en bel hem dan maar even op". Dan moet je nagaan dat Slavenburg en ik op de clubavond nooit samenspeelden. Hij was net als ik, gewoon hup hup hup, een beetje opschieten en hop (klapt in zijn handen): plus één! En dan begon hij te roepen naar de andere tafel: "hebben jullie al een spelletje voor ons, want we zijn er doorheen". Slavenburg zagen we nooit op de club. Ze wilden hem daar niet hebben, want hij was te lastig. "Als hij lid wordt van de club, dan blijven wij weg", zeiden ze dan. Bob is nu zo'n 23 jaar dood. En hij was tien jaar ouder dan ik, dus dan kun je wel nagaan dat hij niet zo oud is geworden. Ik belde hem op en hij zei dat ik maar even langs moest komen. Enfin, ik kom daar aan en die vrijer had toen een meisje, werkelijk een plaatje. Het was niet zijn vrouw, want daar was hij inmiddels van gescheiden.

"Met mijn vader had ik de afspraak dat ik op zondag moest voetballen, dan mocht ik niet bridgen."

TBM: Wat had de bond dan tegen Slavenburg, was dat dan zo'n lastig mannetje?

Hans: "Ach met Bob was er altijd wel wat. Ik zal je een voorbeeld geven. We spelen in de MK viertallen een uitwedstrijd in Haarlem tegen HOC. Je weet wel, in zo'n restaurant, echt helemaal afgeladen met mensen. Zwart zag het ervan. Tegen Zijlstra en Ligthart, die waren toen een begrip in Haarlem en de gebroeders Tabbers. Nou, die gebroeders Tabbers die bieden vrijwillig de manche uit: vier harten. Gaat Slavenburg kijken op de achterzijde van zijn kaarten of hij wel kaarten uit hetzelfde spel in handen heeft! Als dat zo blijkt te zijn, doubleert hij de broers. Weet je hoeveel slagen ze halen? Nee, zeker. Nou, ik zal het je vertellen, ze haalden er drie. Nou is Slavenburg een gezellig mannetje, maar niet als er zoiets aan tafel gebeurt; dan is ie zelfs helemaal niet gezellig. Wat doet ie namelijk? Hij zegt waar iedereen bij is, in het hol van de leeuw dus op vijandelijk terrein: "Beste mensen, als ik ooit meemaak dat ik zonder interventie een manche bied waarin ik niet meer dan drie slagen haal, dan is dat de laatste keer geweest dat ik bridge heb gespeeld. Want dat is natuurlijk een vrij zinloze affaire!" Daarnaast zei hij tegen die mensen, ja hij was ook heel vindingrijk: "Jongelui, vanaf heden noem ik jullie niet meer de gebroeders Tabbers maar de gebroeders Tobbers!" Kijk, dat was nou Bob. De bond vond Bob een slecht voorbeeld voor de andere bridgers. Als mensen zo'n ramp hadden dan zeiden Bob en ik tegen elkaar, als vijf hartens en vier ruitens hebben beloofd in de bieding en je zit er tegenover met een paar punten en in allebei de kleuren een doubleton, blijf dan maar

Interview
Hans
Kreijns

Jezus, echt een plaatje van een meid. Ik heb haar toen later niet veel meer gezien, dus hij zal er wel weer snel verspeeld hebben, haha. Ik kom daar binnen en hij zegt: "noem mij maar Bob". Ik zeg: "dat is goed, noem mij maar Hans!" Hij zegt: "Het is eigenlijk heel simpel; we bieden gewoon wat we hebben en sans atout openen we niet. Want bij SA contracten zoeken we uit wie er moet spelen; jij of ik". Hij zegt: "dat kan maar zo drie slagen schelen!" Ik zeg: "da's waar". Ik moest dus spelen met een vent die ik helemaal niet kende tegen de gebroeders Goudsmit. Een gevaarlijk en ingespeeld paar. Nou direct het eerste spel was het al raak. Bob had het hart op de tong liggen, dat weten jullie inmiddels vast wel. Bob opent 1♦ en Ernst Goudsmit volgt 1♥. Ik bied mijn klaveren en achter mij worden de harten gesteund. Slavenburg biedt nu 2SA, maar Ernst denkt nog wel drie harten te kunnen halen. Nou ja, ik heb zelf twee kleine hartenjjes, maar wel genoeg punten, dus ik bied 3SA. Nou, dan gaan we spelen. Ze komen harten uit voor het aas van die ene Goudsmit en er wordt harten nagespeeld. Nou ja, Bob legt de vrouw en die houdt de slag, waarop hij zegt: "Ik denk dat de familie vanavond een speciale vergadering zal hebben". Hij had namelijk vrouw doubleton van harten en maakte elf slagen. Ik denk: nou nou, zo zo, da's wel een beetje uitkijken met deze man, ik zal maar niet te veel SA bieden met hem, want je wordt zo opgeknoopt. En dan komt er een spel tegen Goudsmit zeg, dat zal ik nooit vergeten. Je moet je voorstellen, ik zit daar als jong mannetje tegen die ouwetjes. Allen kwetsbaar en het gaat: pas, pas en voor me wordt er met 4♠ geopend. Ik heb in mijn handen ♠ 2 ♥ AV103 ♦ AV104 ♣ AHB5 en ik had de neiging om vier sans atout te bieden. Ik denk, nou ja, ik heb toch aas, aas, aas en heer. Dus laat ik maar de kleine man

blijven en gewoon dubbelen. Ja, en we moesten in de kelder spelen, had Leo Oudshoorn bepaald. Want als er één mens in de wereld was waar Leo een hekel aan had, dan was het Bob Slavenburg. En andersom was dat ook zo. Je moet je voorstellen dat het echt afgeladen zwart zag van de mensen in de kelder. In die tijd kwamen er sowieso veel mensen kijken bij bridge, maar als men Slavenburg zag spelen, dan verdrong men zich aan tafel. Er gebeurde gewoon altijd wat als die man aan tafel zat. In ieder geval, om een lang verhaal kort te maken, ik doubleer en iedereen past. Ik kom uit met klaveren aas en dan mogen jullie raden wat er in de dummy komt? Een renonce schoppen, dus dat was mooi. Heer boer in vijven van harten, heer boer in vieren van ruiten en vrouw vierde van klaveren. Ik speel ook klaverenheer en zie nu dat Bob een doubleton klaveren heeft geseind. Ik speel dus een derde klaverenronde, die Bob troeft. Bob speelt harten na en ik neem hartenaas en ook ruitenaas mee. Ik speel nu harten na, die de leider moet troeven, omdat hij alleen nog maar troef heeft. Deze speelt nu schoppenaas en -heer uit, maar Bob had nog vrouw derde over, dus maakte hij nog altijd een troefslag. Dat was dus niet zo gek; gedubbeld min drie en ook nog kwetsbaar. Zo lag het hele spel:

	♠ -		
	♥ H B 9 8 7		
	♦ H B 5 3		
	♣ V 10 9 2		
♠ 2		♠ V 9 8 3	
♥ A V 10 3		♥ 6 5 4	
♦ A V 10 4		♦ 8 7 6 2	
♣ A H B 5		♣ 8 3	
		♠ A H B 10 7 6 5 4	
		♥ 2	
		♦ 9	
		♣ 7 6 4	

Initiatiefnemer van Toernooi Bridge Magazine, Ronald Brantsma, overhandigt het eerste gedrukte exemplaar van het nieuwe magazine aan Hans Kreijns.

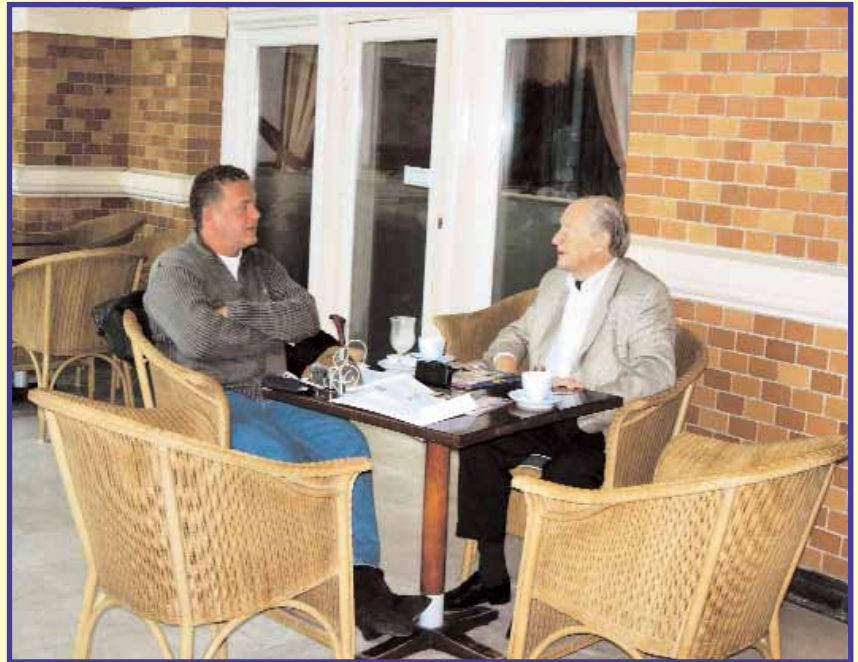
Moet je horen, moet je horen. Zegt Ernst Goudsmit tegen mij: "mag ik uw kaart even zien". Ik zeg: "da's goed". Nou, ik laat hem mijn kaart zien waarop hij zich tot Slavenburg wendt en zegt: "Dit is een schandalige dubbel! Gewoon schandalig!" Waarop Slavenburg zegt (*Hans begint nu hardop te lachen*): "Ja, dat ben ik met je eens, punt!" haha. Ik zei tegen mezelf, toen al, "ze kunnen mij mijn blote kont kussen, maar 800 is 800", hahahaha! Een schandalige dubbel, hoe kan iemand het zo omschrijven. Even later lopen we de trap op naar boven, voel ik ineens een hand op mijn rug. Het was die van Slavenburg. Hij zegt: "Laat ze maar kletsen hoor Hans, het was een lekker dubbeltje!" Maar dat je daar als jochie van 23 zit en dat je partner dan ook nog zegt: ik ben het met je eens, Ernst! Die kleine Brink, die is nu ook 23, zo'n jochie was ik dus toen."

TBM: Heb je veel successen gehaald met Slavenburg?

Hans: "Op een gegeven moment werden we vier keer achter elkaar kampioen paren van Nederland. Dus we gingen lekker, zal ik maar zeggen. Dat was in de tijd met de gebroeders Kaiser joh. Met Cees heb ik zelfs nog gespeeld in Oslo. Toen zaten Boekhorst en Vissinga ook nog in het team. Maar Slavenburg en Cees lagen mekaar helemaal niet joh. Die noemde hij de mopperkonten. De Kaisers speelden een trend bridge waar Slavenburg niet van hield."

TBM: Heb je met Slavenburg dan samen in het open team gespeeld?

Hans: "Ja, dat was in 1965 in Oostende. In het Casino werd dat gespeeld. We speelden met Blitzblum en Rijke, heb je daar al eens van gehoord? Nee? Joh, jullie hebben echt nog niet veel mensen gesproken! Jaren daarvoor waren er al allerlei voorronden geweest waarop wij de beste resultaten boekten, maar we kwamen nooit in het Nederlandse team. Het was zelfs zo belachelijk, wij waren in 1964 op de Olympiade in New York. En in het laatste weekend speelden we met vier paren, waarvan de paren steeds met elkaar rouleerden. Maar... de resultaten van de selectiewedstrijden waren niet bindend. Dus er was nog een selectiecommissie bestaande uit Herman Filarski en Frits Schouten en die bepaalden wie er dan in dat team terecht zouden komen. Wij winnen echt alle potjes, met wie we ook speelden. We werden even weggestuurd, want de commissie moest even babbelen wie er nu in het team mocht. Zij gingen eten en wij gingen eten, maar dan ergens anders dan zij. Nou ja, al die aanstellerij, maar goed. Tijdens het eten zeiden alle spelers tegen ons: "het is wel spannend voor ons welk paar er af zal vallen, maar niet voor jullie want jullie zijn er zeker bij." Nou, wat denk je wat? Zij gingen met zijn allen in het team en wij lagen eruit. Da's echt gebeurd. Ongelofelijk toch? En dat was al het vierde of vijfde jaar dat wij de selectiewedstrijden wonnen. Dus dat was nooit bindend. Tot Van Calcar kwam. Hij kreeg de uitkering die de spelers ontvingen en dan betaalde hij alle hotelkosten en zo. Hij heeft op de eerste de beste bestuursvergadering van de bond als agendapunt ons partnership op de agenda laten zetten: "komt het paar Slavenburg-Kreijns in aanmerking om zich in de selectie te spelen, ja dan wel nee?" En op die vergadering zei iedereen: "Ja natuurlijk, waarom niet". Theo Wijnands, ook Rotterdammer, was toen penningmeester en die zou wel eens even met Slavenburg gaan praten.

Interviewer Marcel Winkel in gesprek met Hans Kreijns

Nou op een gegeven moment stonden we bij de auto en toen zegt Wijnands tegen Slavenburg: "Luister nou eens Bob, als jij je nou eens een beetje fatsoenlijk gedraagt, is het dan niet mogelijk dat jij eens in het Nederlandse team speelt?" Waarop Bob antwoordt: "Ik begrijp er helemaal niks van; het enige wat ik hierop kan zeggen is dat wanneer de Nederlandse Bridgebond zich eens een beetje gedraagt dan zal ik mijn keuze met welwillendheid in overweging nemen!" Zo zei hij dat. Hij zei tegen mij: "Zijn ze helemaal gek geworden". Hij had voor die tijd een bijzonder grote mond en dat was natuurlijk uit den boze. We speelden dus in Oostende, Jut Kramer was onze teamcaptain en dat was toen al een oude man. We moesten tegen allemaal sterke teams. Eerste wedstrijd spelen we tegen Frankrijk met Boender en Oudshoorn, het derde paar, Rijke en Bobby Blitzblum, zit op de reservebank. Die partij winnen we met 6-0, dat was toen wat nu 25 tegen een beetje is. Kramer is tevreden over ons en laat ons de tweede wedstrijd tegen Polen ook spelen. Winnen we met 6-0 van Polen, en dat waren toen ook al lasti-

"Nou, wat denk je wat? Zij gingen met zijn allen in het team en wij lagen eruit.."

ge jongens, hoor! Derde wedstrijd spelen we tegen Italië: 6-0. Jut Kramer roept het team bij elkaar en zegt: "Heren, ik wil jullie even iets mededelen. De heren Kreijns en Slavenburg spelen alle wedstrijden. Want wat ik hier gezien heb, dat houd je niet voor mogelijk". Na vijf wedstrijden hadden we 29 punten van de 30. Toen moesten we tegen Zwitserland. Komt Bob naar me toe en zegt: "Zeg Hans, doe me een lol en zeg tegen de captain dat je moe bent". Ja, Bob kon met mij alle kanten uit, hoor. Dus ik zeg: "Nou Bob, dat lijkt me een aardig idee, maar waarvoor eigenlijk! We kunnen toch net zo goed blijven zitten nu?" Hij zegt: "Laat dat nu maar aan mij over, want ik heb dat volgens mij beter in de gaten dan jij. Laat ze nu die andere twee maar opstellen". Dus ik zeg tegen die captain: "joh, ik begin eigenlijk een beetje moe te worden", haha. Nou ja zeg, als je mij kent, haha, dan ben ik van die paar spelletjes natuurlijk helemaal niet moe.

Manager van Team Oranje, Toine van Hoof, in gesprek met Hans Kreijns tijdens de huldiging van Team Oranje in NDC Den Hommel

Kramer stelde het zeer op prijs en vond het een bijzonder prettige manier om de zaak te leiden.

Even later zeg ik tegen Slavenburg tijdens het eten, terwijl ons team zit te spelen: "Zeg luister eens Bob, ik snap jou niet. We hebben toch heerlijk zitten spelen en iedereen ervan overtuigd dat we een goed paar zijn. Waarom

laat je nou die andere vier met elkaar spelen? Nou laat je hun die Zwitsers met 6-0 oprollen, dat hadden we best zelf kunnen doen". Bob reageerde geschokt: "Met hoeveel, zeg je? Met 6-0? Nou, ik kan je vertellen, dat winnen ze niet met 6-0. Dan krijg je een iets andere uitslag. Maar we kunnen straks in de rust eventueel even gaan kijken hoeveel het staat". Hans: Wat denk je, hé? Staan ze 85-1 achter...85-1! Dus ik zeg tegen Bob: "hoe kan dat nou?" Hij zegt: "Hans jongen, die Besse speelt voor Zwitserland en daar hou ik helemaal niet van. Laat die anderen hem maar opknappen, dan kunnen ze gelijk kijken hoe ze ervoor staan", haha, ja dat was Bob.

"Nou, zei Bob, zo belachelijk was het kennelijk niet, want er waren nog 15 mensen die dat een goed idee vonden.."

TBM: hoeveel werden jullie op deze EK?

Hans: "We werden tweede, maar daar konden we geen sodemieter aan doen. We kregen op het eind echt geen kaart joh, helemaal niks! Je speelde een round robin en dat was het. Die Italianen haalden geloof ik twee punten meer dan wij. Dat waren Giorgio Belladonna-Benito Garozzo, Cammillo Pabis-Ticci en Massimo D'Alelio. En dan had je natuurlijk ook nog Eugenio Chiaradia en Pietro Forquet. We speelden veel buitenlandse toernooien dus kwamen we die gasten regelmatig tegen."

TBM: Hoe deed je dat toen allemaal met je werk Hans? Er moest toch ook brood op de plank komen?

Hans: "Ik had toen een eigen schildersbedrijf en als ik maar zorgde dat er werk en geld was, dan was er niks aan de hand, dan kon ik gerust weg hoor. Ik ben zelf ook nog meesterschilder. Het was het schildersbedrijf van mijn grootvader. Het was van 1892. En in de jaren van de wederopbouw, net na de oorlog, hadden we natuurlijk flink de wind in de zeilen. Hoe mijn teammaten tijd vrijmaakten, weet ik niet, daar had ik weinig mee te maken. Ik had eigenlijk alleen met Slavenburg te maken. We speelden in Europa ook regelmatig de toernooien met paren uit een ander land. We speelden bijvoorbeeld in Marokko, maar niet voor het hof van de koning hoor, da's er allemaal een beetje bijgezet om het mooi te maken! We reden ook rustig met de auto naar Monte Carlo. Maar denk je dat je dan in de auto met Slavenburg over bridge sprak? Ben je gek, daar werd helemaal niet over gesproken. Over lekkere wijven, daar had ie het wel over, daar was ie goed in, haha. Ja, je kon enorm met hem lachen, hè. Ja, dat was een mannetje hoor. Ik zal jullie eens wat vertellen. Hij kwam altijd bij mij op kantoor en dan zat ie ongelofelijk in de weg natuurlijk. Ik zeg: "Bob, we moeten hier weg joh, want het is hier allemaal verf en toestanden". Hij werk-

te een beetje op mijn zenuwen als ie op kantoor was, begrijp je. Enfin, Bob stelde voor dat we bij de Turk even een lekkere kop koffie gingen drinken. Maar in die tijd kon je ook je auto al niet kwijt in Rotterdam, dat was een groot drama. Maar Bob, die kon altijd zijn auto kwijt. Weet je wat hij namelijk deed? Hij zette zijn auto midden op de as van de weg en zei dan: ze kunnen er aan beide kanten nog makkelijk langs, dus staat ie absoluut niet in de weg, laat maar lekker staan zo. Maar dan kwam er iemand anders en die dacht, verrek das een goed idee en deze zette zijn auto achter die van Bob. Je kunt wel nagaan dat als wij klaar waren met ons cafébezoek er een hele sliert auto's midden op de weg stond! Dan had Bob natuurlijk weer een prent op zijn voorruit die we even moesten gaan betalen op het hoofdbureau van politie, dat was vlakbij.

Als ie eraan kwam lopen, riepen ze al van afstand: "Ah, mijnheer Slavenburg, hoe is het ermee?" Dan zei Bob: "Ik kom even het Judasloon betalen, maar heb nog wat vragen". Nou enfin, die politiemans ging dan even zitten met Bob en Bob vroeg dan waarom hij een bekeuring had gekregen. Die politiemans zei dan dat hij het belachelijk vond dat Bob zijn auto midden op de weg had geparkeerd. "Nou", zei Bob, "zo belachelijk was het kennelijk niet, want er waren nog 15 mensen die dat een goed idee vonden. Kan ik trouwens geen provisie krijgen over de bekeuringen die jullie dankzij mij hebben kunnen uitdelen aan die 15 andere bestuurders!" Ja, dat was Bob."

TBM: Wat voor een soort partnership hadden jullie nu eigenlijk? Trokken jullie elkaar wel eens over tafel, of maakten jullie elkaar wel eens uit voor rotte vis?

Hans: "Nou, nee we waren eigenlijk niet zo opvliegend tegen elkaar. Bob zei wel altijd tegen me: "Hans, we gaan niet vragen aan de tegenstanders wat ze van ons bieden vinden en wat zij dan geboden zouden hebben. Dat is helemaal niet interessant voor ons, man, want ze weten er toch niks van!" Zo was zijn mening ook echt. Hij zei: "Het is alleen van belang wat wij de volgende keer bieden met zo'n hand. Wie er gelijk heeft, maakt niet uit; we moeten gewoon zorgen dat we veel punten halen!"

TBM: Was hij de partner met wie je het langst speelde?

Hans: "Nee, hij was niet de partner met wie ik het langst speelde, maar hij was wel de meest interessante van alle partners. De man had de gewoonte om altijd iets te laten gebeuren, waar er bij anderen nooit wat gebeurde."

TBM: En toen werden jullie in 1966 in Amsterdam wereldkampioen?

Hans: "Ja, dat was in de Rai in Amsterdam. Ik wilde in die tijd eigenlijk alles spelen, maar de mixed pairs waren al begonnen toen wij nog in Italië om de Bermuda Bowl zaten te spelen. We werden in Italië vierde, terwijl die Italianen voor de zoveelste keer wereldkampioen werden. Daar deden maar vijf landen mee hoor; Italië, Amerika, Thailand, Venezuela en wij dus. Enfin, er verschenen geloof ik een kleine 200 paren aan de start, waarna er een aantal voorronden waren. Dus je was vijf dagen aan het kaarten om je te plaatsen. De eerste 32 paren gingen door naar de finale. Tja, dat toernooi duurde twee weken, dus je maakte van alles mee. We hadden natuurlijk ook de nodige portie mazzel. De belangrijkste mazzel was natuurlijk dat we allebei in topvorm waren!"

TBM: Ja Hans, luister eens, je maakt ons niet wijs dat jullie niet heel goed gespeeld hebben, anders win je een toernooi over twee weken niet!

Hans: "Ja, oké dan, we hebben best aardig gespeeld, haha. Ik zal je hier een aardig spelletje geven:

W/NZ	♠ 7 3		
	♥ 9 6 3 2		
	♦ H B 6 5 2		
	♣ H 9		
♠ B 10 9 6 2		♠ A 8 5	
♥ V		♥ B 10 8 7 4	
♦ V 4 3		♦ 10 7	
♣ V B 8 2		♣ A 4 3	
	♠ H V 4		
	♥ A H 5		
	♦ A 9 8		
	♣ 10 7 6 5		
West	Noord	Oost	Zuid
Felderman	Slavenburg	Rubin	Kreijns
pas	pas	2♥	2SA
pas	3SA	pas	pas
pas			

Een alledaags spel tegenwoordig. Oost verzint een zwakke twee in de derde hand en ik bied 2SA. Bob verhoogt naar 3SA en west begint met ♠B. Oost neemt met het aas en speelt schoppen terug. Ik neem en snijd in ruiten voor negen gemakkelijke slagen. Een gedeelde top voor ons omdat het veld niet in de manche komt. De reden is simpel. Rubin vraagt namelijk aan Slavenburg hoe sterk 2SA is. Slavenburg: "Ik weet het niet zeker, ik speel het net zoals jij".

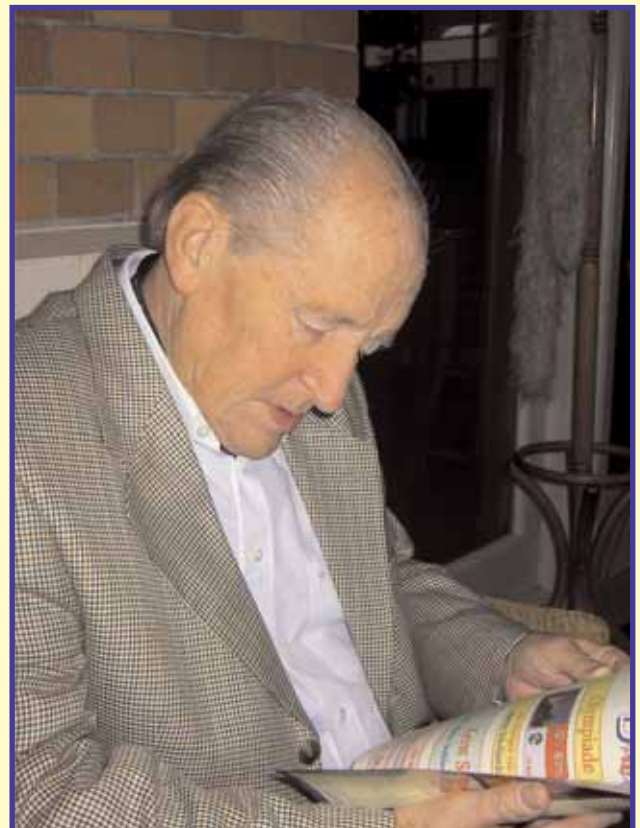
Kreijns over het WK in 1966:

"Ja, oké dan, we hebben best aardig gespeeld, haha"

"Onmogelijk" zegt Rubin. "Niemand speelt het zoals ik". Slavenburg had inderdaad geen idee hoe sterk 2SA was. Hij besloot daarom dat het kleinste risico was om maar 3SA te bieden. Hieronder nog een slemmetje dat niet zoveel kans had, maar dat toch weer binnenkomt zoals je kunt zien.

Z/-	♠ V 9 8 4		
	♥ H 9 8 2		
	♦ A		
	♣ A H 9 6		
♠ B 10 5 3		♠ H 7 6	
♥ 10 4		♥ B 7 6	
♦ H V 9 2		♦ 10 5 4 3	
♣ 10 8 7		♣ B 4 3	
	♠ A 2		
	♥ A V 5 3		
	♦ B 8 7 6		
	♣ V 5 2		
West	Noord	Oost	Zuid
-	Slavenburg	-	Kreijns
-	-	-	1♥
pas	3♣	pas	3SA
pas	4♥	pas	4♠
pas	6♥	pas	pas
pas			

Het slem heeft 18% kans, maar heeft tevens als voordeel dat elke waarschijnlijke speelwijze lukt. Ik neem de uitkomst van ruitenheer en speel schoppen naar het aas en schoppen na. West speelt de tien en ik duik in dummy. Het klaverenspel neem ik in dummy en ik troef een schoppen. Nu schoppenheer naar beneden komt, trek ik de troeven en het enige dat nog nodig is, is een 3-3 zitsel in klaveren. Grijpend konden we +980 noteren."

TBM: Dus werd jullie internationale carrière voortgezet?

Hans: "We hebben in 1967 nog wel een EK gespeeld, maar het jaar daarna, in 1968 dus, was het eigenlijk het einde van ons partnership. We speelden in Deauville en haalden daar een heel goed resultaat op de Olympiade. Toen kreeg Slavenburg problemen met de belastingen

en dergelijke. Hij had noodgedwongen een eigen bedrijf, want hij was echt volkomen ongeschikt om bij zijn pa in het bankwezen te gaan. Dat had geen uitdaging, Bob was op zoek naar uitdagingen en een bank speelt natuurlijk altijd op zeker. Bob is toen naar Marokko gegaan en hij was toen getrouwd met een Duitse, dat was zijn tweede vrouw. Hij moest weg uit Nederland, want elk bedrag dat hij in Nederland zou verdienen, daar zou de belasting bovenop springen. Maar hij is van alles vrijgesproken hoor, laat ik dat ook even melden. Het betekende wel dat wij toen niet meer verder konden spelen. Ik heb toen in 1969 met Cees Kaiser gespeeld, samen in een team met Stef Vissinga en André Boekhorst en Jaap Kokkes met Arie van Heusden. We moesten toen naar Oslo. Toen we terugkwamen hadden we nog één paar over en dat was het paar Kaiser-Kreijns, de rest lag allemaal op zijn gat! Nee, die speelden niet meer met elkaar."

TBM: Ben je toen een paar jaar met Cees Sint gaan spelen of toch eerst nog met iemand anders?

Hans: "Nee, ik heb er een paar jaar een beetje tussenin gehangen. En toen ben ik gaan spelen met Piet van Besouw. Echt een leuke en goeie speler. Daar heb ik in '74, '75 en '76 mee gespeeld. Maar dat kon Piet niet meer opbrengen. Hij moest van Alphen, da's aan de Belgische grens, in Utrecht komen spelen. "Ja", zei Piet dan, "jullie hebben makkelijk praten; je zit een dik kwartier in de auto en dan ben je er. Maar wij moeten anderhalf, twee uur rijden." Dus daar eindigde het partnership. Met Sinterklaas belde Piet van Besouw dat het niet meer ging. We speelden met Cees Sint en Max Rebattu en alle selectieteams hadden zich al gevormd. Dus ik bel Cees Sint op en zeg: "luister Sint, Piet belt me zojuist af" (*redactie: en dat allemaal rond sinterklaas!*). "Nou", zegt Sint "dat is niet zo mooi. Wat moeten we nu doen?" Ik zeg: "ik zie nog één mogelijke partner voor me waarmee ik de selectie zou kunnen spelen en dat is Piet Borst". Toen is er iets unieks gebeurd want ik ben toen gaan spelen met Piet Borst. Ik had wel eens een toernooi met hem gespeeld. Later speelden Piet en ik dus voor Nederland tegen Duitsland, tegen Spletstösser en Hausler, ken je die. Nu ken je vast wel die verhalen

"We hebben volkomen normaal gedaan, alleen heeft de duivel de kaarten gegeven voor ons!"

van mensen die een hele wedstrijd geen kaart in handen kregen. Of daar in elk geval over klagen. Het eerste spel: ik 1♠, Piet 2♠, ieder een past. Vier down, en helemaal niets aan te doen. Het tweede spel: ik 1♥, Piet 1SA. Drie down, ook kwetsbaar. Het derde spel bieden we 6♦. Als een van de twee heren goed zit, een makkelijke twaalf slagen, maar helaas. Ze zitten allebei fout en eentje down. Zo spelen wij alle veertien spellen en gaan overal in down. Da's geen geintje hoor, dat is echt allemaal waar gebeurd. Op spel 15 bieden die gasten in no time 6♣ uit en maken dat. Gelukkig nog kwetsbaar ook, denk ik, dat kan er nog wel bij en hup +1370 voor die lui... Dan komt het allerlaatste spel en speel ik 2♥ en maak er drie. Op het allerlaatste spel schrijven we dus +140. Die gasten speelden snel maar Piet en ik helemaal in een gezellig tempootje. Dus we zijn klaar en begint onze captain gigantisch tegen ons uit te vallen. "Een schandaal, zoiets heb ik nog nooit meegemaakt. Wat hier gebeurd is, dat is echt niet te geloven! We staan minstens 80 of 100 punten achter, het is een schandaal, zeg ik je." Ik zeg tegen Piet: "trek je het niks aan, ze kunnen ons helemaal niks verwijten. We hebben namelijk echt niets gedaan dat idioot of belachelijk was. We hebben volkomen normaal gedaan, alleen heeft de duivel de kaarten gegeven voor ons!". Piet zegt met gebogen hoofd: "wat een hopeloze zaak." We gaan naar de gesloten kamer en het duurt echt anderhalf uur voordat de heren Sint en Rebattu tevoorschijn komen. Ongelofelijk maar waar. "Een droompartij!", zegt Sint lachend van oor tot oor. "Alleen maar plusscores, plusscores en ook nog plusscores! Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt." Ik zeg, nou laten we dan maar effe uitslaan. "Min 400". "Quitte". "Min driehonderd". "Quitte". "Zes ruiten min één". "Quitte". Ik bedoel en zo gaan we door. Tot aan spel 15 komen we voor met 16-10 in IMPs. Nou Cees en Max hadden op spel 15 die 6♣ niet geboden, dus leverden we 11 IMPs in en stonden achter met 21-16. Komt dus dat laatste spel aan bod, waar wij 2♥ met een overslag maakten. En nu zegt onze captain tegen Rebattu en

Sint "dat hebben jullie fantastisch goed gespeeld!" Echt belachelijk die man, het enige contract dat ze hadden moeten uitbieden was 6♣ en die hadden ze gemist. En dan gaat ie ze ook nog complimenten geven, hahaha. Maar daarna hebben we de wedstrijd toch verloren."

TBM: Klopt het dat je een hekel aan conventies hebt?

Hans: "Ik hou van opbouwend bridge, maar geen checkback en Bergen raises. Daar zie ik zoveel ongelukken mee gebeuren. Zonder al die toestanden, wij hadden maar een lullig systeem, maar boden ook in drie tellen 6♣ uit, terwijl men dacht dat je alleen met een ingenieus biedsysteem 6♣ kon bereiken."

TBM: Zit je vaak in het buitenland met bridgereizen?

Hans: Regelmatig ja. We doen Egypte en Zuid Frankrijk. Voor de rest doe ik heel veel clinics, soms samen met Berry Westra. We doen dan een rollenspel. Dan wordt er in de zaal iets gevraagd en dan geeft Berry antwoord. Als ik het er dan niet mee eens ben, dan reageer ik en dat geeft wel hele leuke situaties hoor. De mensen vinden dat leuk."

TBM: Wat is er door de jaren volgens jou nou precies veranderd op bridgegebied?

Hans: "Ja kijk, dat men met bieden wat drukker is geworden, dat is algemeen bekend. En het bieden begint tegenwoordig op tweeniiveau. Maar zoals die Italianen destijds speelden, tjonge jonge. We waren op een toernooi in Portugal en daar heb ik een keer die Italianen in een finale tegen Frankrijk een spel of dertig zien spelen, zo mooi. Averelli-Belladonna, Forquet-Garozzo en Pabis Ticci-D'Alelio speelden toen altijd zo'n beetje om en om tot aan de kwartfinale. Dan gingen Pabis Ticci-D'Alelio er helemaal uit en maakte het viertal het karwei af. Maar dit keer niet, want Pabis Ticci-D'Alelio speelden echt zo onvoorstelbaar goed, dat zij de rest van het toernooi opgesteld bleven en die andere gasten steeds om beurten wisselden. Ongehoord mooi zoals die mensen zaten te spelen. Dat heb je tegenwoordig heel misschien nog wel eens een enkele keer en dan haalt een spel direct de krant. Maar zo mooi als zij speelden, werkelijk fantastisch."

TBM: De Italianen waren in die tijd ook al profs en wij vragen ons af hoe dat betaald werd?

Hans: "Dat werd allemaal betaald door Carl Alberto Perroux. Die man was schathemeltje rijk. Die man was zo ongelofelijk rijk, dat maakte allemaal niet uit, die paar lires die hij die spelers moest geven, haha. Maar vergis je niet; Belladonna was bankdirecteur en Averelli was strafpleiter en Garozzo was juwelier. Nee, die gasten hadden poen zat joh."

TBM: Kun je ons een mooi spel vertellen dat jij hebt thuisgebracht en dat bijvoorbeeld de pers eens haalde?

Hans: "Ja, ik heb begin jaren '90 eens 'de hand van het jaar' competitie gewonnen. Maar als jullie in januari toch een special maken met allemaal leuke spellen, dan komt deze er vast wel in voor, toch?"

TBM: Tot slot Hans, hoe kom je aan zoveel meesterpunten, heb je ook vrienden bij de bond, of vroeger lange tijd gehad, haha?

Hans: "Nou die meesterpunten (*redactie: 283.160 stuks!*) heb ik allemaal eerlijk verdiend hoor, maar het werd enige tijd geleden nog wel spannend toen Anton Maas in de buurt kwam. Omdat hij nu is opgehouden met het internationale bridge, zal het nog wel even duren voordat ik ben ingehaald. Ja, misschien dat Jansma ooit nog in de buurt komt, da's nog een vrij jonge vent. Wat levert een zilveren plak tijdens een Olympiade tegenwoordig eigenlijk op? Haha."

TBM: Hans, we vonden het een geweldig interview, waarin we veel hebben kunnen lachen en genieten van je anekdotes. We danken je hartelijk voor de tijd die je hiervoor hebt uitgetrokken. Heb jij een leuk idee wie we in het januari-nummer eens kunnen interviewen? Want een dergelijk interview willen we eigenlijk elke maand wel.

Hans: "Graag gedaan, ik vond het ook erg leuk. Ik zou ..... (*naam weggelaten door de redactie!*) eens interviewen. Dat wordt vast een succesverhaal!"

Lachend wuift Hans ons uit als wij het Kurhaus verlaten. Wat een positief mens, wat een energie en wat een humor. Als hij straks in mei al weer 77 jaar wordt, dan heeft TBM nog een verrassing voor hem in petto!!

Spellenspecial Hans Kreijns

Zoals vorige maand werd aangekondigd, kunt u in deze editie nog even nagenieten van de oud-wereldkampioen. Grasduinend in oude "Bridgen" komt de naam Hans Kreijns wel een aantal keren voor. We hebben vooral spellen genomen uit de jaren zestig, de glorie tijd van Kreijns en Slavenburg. De wereldtitel in 1966 in Amsterdam kwam vorige maand al voorbij, maar er blijven voldoende fraaie staaltjes van de oude meester.

Slavenburg –Kreijns in Oostende

Jaap Kokkes bericht in november 1965 in het bondsblad over de verrichtingen van Slavenburg-Kreijns. Ik citeer:

'Ik heb het genoeg gehad een vijftal zittingen van Slavenburg-Kreijns in Oostende te mogen zien. En om nu te zeggen, dat ik verbluft ben door foutloos spel of enorme bied- en speeltechniek, nee dat niet. Maar het is wel fascinerend te zien hoe hun tegenstanders, omdat ze op een of andere manier uit balans zijn geraakt, de meest abominabele beslissingen nemen.'

Zelf kunnen ze er natuurlijk ook wel iets van. Maar een kern van waarheid zit er wel in Kokkes woorden. Slavenburg en Kreijns zijn meesters in het opvoeren van de druk om dan genadeloos toe te slaan.

Kreijns aan het werk in 4♠:

W/-	♠ B 6 3 2 ♥ H B 8 7 6 ♦ A 7 6 ♣ 8		
♠ 9 ♥ V 10 5 4 2 ♦ H 8 5 ♣ H 10 4 3		N W O Z	♠ H 10 5 ♥ 9 3 ♦ V B 4 3 ♣ A 9 7 5
	♠ A V 8 7 4 ♥ A ♦ 10 9 2 ♣ V B 6 2		
West	Noord	Oost	Zuid
	Slavenburg		Kreijns
pas	pas	pas	1♠
dbl	4♠	dbl	pas
pas	pas		

Volgens Kokkes een normaal biedverloop bij Slavenburg-Kreijns. De uitkomst is klaverendrie en oost neemt met het aas. Ruiten is voor het aas en zuid speelt harten naar zijn hand om klaverenvrouw voor te spelen. West dekt en schoppentwee wint de slag. Op hartenheer verdwijnt een ruiten en schoppenboer na leidt tot een overslag.

Hans Kreijns: Niet denken dat je de wijsheid in pacht hebt. Als wij thuis vroeger ingewikkelde discussies voerden zei mijn moeder: 'Hou nou maar op, ik vraag het woensdag wel aan de werkster'.

Aan de andere tafel wordt het eindcontract niet gedoubleerd en de leider gaat geruisloos eentje down.

Nog meer biedvuurwerk van het duo:

W/Allen	♠ 3 ♥ A 5 4 ♦ V 10 9 6 4 ♣ B 7 6 4		
♠ A V 9 8 6 5 ♥ V 9 ♦ H ♣ A 10 3 2		N W O Z	♠ B 10 7 4 ♥ B 10 2 ♦ B 8 ♣ H V 8 5
	♠ H 2 ♥ H 8 7 6 3 ♦ A 7 5 3 2 ♣ 9		
West	Noord	Oost	Zuid
	Slavenburg		Kreijns
1♠	pas	2♠	dbl
4♠	4SA	dbl	5♦
pas	pas	dbl	pas
pas	pas		

West begon met schoppenaas en omdat Kreijns ruitenheer nu liet tuimelen en na op schoppenheer een harten te hebben geloofd de harten kon vrijtroeven, werd dit contract gemaakt. Aan de andere kant werd 4♠ gemaakt zodat Nederland 17 IMPs won.

Als toetje uit Oostende, de wafels heeft u uiteraard al op, de volgende deelscore. Kreijns spot met de bridgewetten door op minimale waarden in de bieding te stappen.

O/NZ	♠ A 9 6 4 ♥ 8 3 ♦ B 6 3 ♣ V 10 9 4		
♠ H V 10 8 2 ♥ 4 2 ♦ V 8 5 ♣ 8 6 5		N W O Z	♠ 7 3 ♥ A V B 7 5 ♦ A 10 7 2 ♣ H 2
	♠ B 5 ♥ H 10 9 6 ♦ H 9 4 ♣ A B 7 3		
West	Noord	Oost	Zuid
	Slavenburg		Kreijns
-	-	1♥	1SA (!)
dbl	pas	pas	rdbl
pas	pas	pas	

Kokkes: 'Slavenburg zal wel verbaasd naar zijn zeven punten hebben zitten kijken en liet het SOS redoublet van zijn partner in. De uitkomst was schoppenheer. Vier klaverenslagen, twee rode heren en schoppenaas waren zeven slagen. In de eindfiguur werd west met schoppenboer aangeprikt en schoppenneven werd een overslag. 1110 punten!'

Op nationale bodem

Wat opvalt bij het spel van Kreijns is dat het simpel is. Geen hoogstandjes maar boerenverstand en weinig angst.

N/NZ	♠ V B 10 8 ♥ 10 8 ♦ V B 6 3 ♣ 8 6 2		
♠ 7 ♥ B 9 6 5 ♦ A 10 9 4 ♣ A V 9 3		N W O Z	♠ A H 9 5 3 2 ♥ H 3 ♦ 7 2 ♣ B 7 4
	♠ 6 4 ♥ A V 7 4 2 ♦ H 8 5 ♣ H 10 5		
West	Noord	Oost	Zuid
v Heusden		Kreijns	
-	-	1♠	2♥
dbl	pas	pas	pas

Filarski oreert: 'het is natuurlijk onfortuinlijk zo'n partijje tegen Van Heusden te krijgen, want Arie zei als west meteen "doublet" en zuid mocht aan een lijdensweg beginnen. Schoppenzeven voor de heer, Hans speelde meteen ruiten na, west won en nogmaals ruiten voor de boer van dummy. De spelleider meende nog even van de troeven af te moeten blijven en speelde schoppen voor de heer van oost. Klaver volgde voor de tien en de vrouw, een ruiten werd getroefd door oost, klaverenboer gedekt met heer en aas, klaverennegen geincasseerd en een vierde ruiten volgde, die Kreijns voorttroefde met hartenheer en zuid overtroefde met harten-aas. Een kleine harten uit zuid volgde, oost maakte hartenboer en speelde harten na voor de tien van tafel. Nu moest de dummy nogmaals schoppen spelen, zodat hartenneven van west nog een slagje werd. Vier down kwetsbaar (1100) was een zware straf voor NZ, maar wel een topscore voor OW.'

(vervolg op pagina IX)

Enige lange zinnen later, bij een ander spelletje: 'Kreijns zag ik in dit spelletje vier harten bieden en drie overslagen maken, omdat noord meende bij de derde troefronde een ruiten te mogen opruimen. Hoe krijgt Hans dergelijke dingen toch van zijn tegenstanders voor elkaar?!'

Zoals gezegd weinig franje, maar zeer adequaat. Ik geloof niet dat alle toppers het volgende spel 1-2-3 naar 7SA zouden bieden. Slavenburg-Kreijns hebben er totaal geen moeite mee:

N/-	♠ A 6 ♥ A H B 4 ♦ A H V 2 ♣ A V 3		
♠ V 7 5 3 2 ♥ V 9 7 6 ♦ 5 ♣ B 9 6		W O N Z	♠ B 9 4 ♥ 10 3 2 ♦ B 10 9 6 3 ♣ 7 2
	♠ H 10 8 ♥ 8 5 ♦ 8 7 4 ♣ H 10 8 5 4		
West	Noord	Oost	Zuid
-	2♣	pas	2SA ¹
pas	3♦	pas	4♣ ²
pas	7SA	pas	pas
pas			
1 twee heren 2 echte kleur			

Zonder moeite bereiken ze 7SA. West begint met schoppen en Slavenburg wikkelt vakkundig af: slag een schoppenboer genomen met de heer, drie hoge ruiten, een hoge harten, schoppenaas en daarna vijf rondjes klaveren. West kan de dames van schoppen en harten niet in veiligheid brengen en moet één hunner aan haar lot overlaten, wat Bob de dertiende slag oplevert.

Het gebruik van de Albarran conventie werkt wonderwel na de sterke 2♣. Kreijns sleurt door op het volgende spel:

♠ A 3 ♥ A H 2 ♦ B ♣ A H V B 1072	♠ H 6 4 2 ♥ V 10 8 4 ♦ A 10 7 5 2 ♣ -
2♣ 4♣ 4SA (heren)	3♦ (♦ aas) 4♦ kleur 5♦ een heer

Kreijns kon nu al twaalf slagen tellen. Hij redeneerde dat de dertiende wel van een extra hoog kaartje bij Bob zou komen, of van een snitje of dwangpositie en als laatste redmiddel van een verkeerde uitkomst van de tegenpartij. Kortom hij bood nu 7♣ en toen hartenvrouw op tafel verscheen was de buit binnen.

Emmen

Op 6 en 7 april 1968 organiseerde het district Emmen voor het eerst Rama-wedstrijden in Drenthe. De wereldkampioenen Kreijns-Slavenburg met vader en zoon Rebattu, tezamen vormende het nationale team, en een jeugdteam bestaande uit Förch-Sint en Van Besouw-Keulemans, waren te gast en gingen elkaar zaterdagavond te lijf. Kreijns sleepte weer een grootselem binnen na een iets te enthousiast signaal van de vragenbusschrijver:

Z/-	♠ A 9 8 5 ♥ B 7 ♦ A V 9 5 ♣ A 8 3		
♠ 10 3 ♥ V 8 5 4 ♦ B 7 6 ♣ V 9 5 2		W O N Z	♠ 4 ♥ 9 6 3 2 ♦ H 10 8 4 2 ♣ B 7 6
	♠ H V B 7 6 2 ♥ A H 10 ♦ 3 ♣ H 10 4		
West	Noord	Oost	Zuid
Sint	Slavenburg	Förch	Kreijns
-	-	-	1♠
pas	3♣	pas	3♥
pas	4♠	pas	4SA
pas	5♠	pas	7♠
pas	pas	pas	

Toen west met ruitenboer uitkwam, genomen met het aas, moedigde oost aan met ruitenacht. Kreijns speelde toen meteen ruitenvrouw na, gedekt met de heer en getroefd. Vervolgens twee keer troef eindigend op tafel en ruitennegen voor. Oost moest noodgedwongen dekken en de leider troefde. Hierna kon op de inmiddels vrije ruitenvijf de verliezende klaveren weg. Je ziet hem zitten en roef roef het spel afspelen.

Hoe krijgt Hans dergelijke dingen toch van zijn tegenstanders voor elkaar?!

Slavenburg verkast op een gegeven moment naar Marokko en de samenwerking tussen Kreijns en Slavenburg wordt minder. Als koning Hassan 2 van Marokko veertig wordt, zet hij dat luister bij met een groot bridgetoernooi. Kreijns-Slavenburg zijn uiteraard met de gehele wereldtop present.

In het Algemeen Dagblad een verslag: 'In de grote demonstratiewedstrijd toonden Kreijns-Slavenburg, dat de tijd dat ze niet

Hans vond het bijzonder leuk om samen met de redactie van TBM op het bondsbureau door de archieven van de NBB te bladeren.

meer samen hebben gespeeld niet noodlottig is geworden voor dit partnership. Hoewel de eerste helft, waarin de Nederlanders samenspeelden met Rixi Markus en Jonathan Cansino, in een voorsprong van negen punten voor de Italianen eindigde, leverde de tweede helft waarin Chemla-Leclery als nevenpaar van onze landgenoten optraden een 44-0 nederlaag voor het Italiaanse vier-tal op. Een score die er niet om liegt. Twee succesjes van het Nederlandse topjaar:

O/-	♠ A ♥ V B 8 3 ♦ A H 10 5 ♣ V 9 8 4		
♠ 10 6 5 3 ♥ 9 7 5 ♦ 9 4 ♣ B 6 5 2		W O N Z	♠ H B 4 ♥ 10 6 4 ♦ B 8 7 6 ♣ H 7 3
	♠ V 9 8 7 2 ♥ A H 2 ♦ V 3 2 ♣ A 10		
West	Noord	Oost	Zuid
-	Slavenburg	pas	Kreijns
pas	-	pas	1♠
pas	2♣	pas	3SA
pas	4♦	pas	4♥
pas	6♥	pas	pas
pas			

Een schoolvoorbeeld van natuurlijk bieden. De sleutelbiedingen waren 4♦ van Bob Slavenburg waarmee hij aangaf dat hij in eerste instantie nog niet met 3SA tevreden was en nog kansen voor slem wilde onderzoeken. Hans Kreijns gaf nu met zijn 4♥ aan waar de ziel van zijn kaart zat, en zo werd het fraaie slem bereikt.'

Het spelen is nog niet eenvoudig, maar twee schoppenintroevers in dummy, en een 3-3 zitsel in troef bezegelen het lot.

Psyches

Slavenburg had een reputatie als het gaat om psyches. Beroemd is het spel waar hij een schoppen volgt met een solide klaverenkleur erbij. Toen de tegenstanders 1♠ al meenamen en hij vluchtte naar 2♣, zat zijn partner lekker te dutten, want die corrigeerde naar 2♠. Slavenburg gooide toen maar de handdoek in de ring onder het mom als ik nog een keer klaveren bied, moet ik nog 3♠ doen. Het einde van het verhaal is natuurlijk dat de verdedigers te enthousiast de troeven opraapten en Slavenburg met zijn trosje klaveren acht slagen lieten maken. Ook toppers komen er niet altijd uit.

'Een vrolijke tint had het volgende spel, dat in de demonstratiewedstrijd voorkwam:

N/OW	♠ B 8 6 5 3 ♥ 10 2 ♦ 9 7 ♣ A H B 6		
♠ A 7 ♥ A H V 5 ♦ A B 10 8 6 2 ♣ 9		N W O Z	♠ H V 2 ♥ 9 8 6 3 ♦ H V 4 ♣ 7 4 3
	♠ 10 9 4 ♥ B 7 4 ♦ 5 3 ♣ V 10 8 5 2		
West	Noord	Oost	Zuid
Alvarelli	Kreijns	Belladonna	Slavenburg
-	pas	pas	1♠
dbl	4♠	dbl	pas
4SA	pas	5♥	pas
pas	pas		

Slavenburg opent in de derde hand met 1♠. Alvarelli doubleert en Kreijns springt naar 4♠.

Een lust voor het oog voor de duizenden die hem adoreren

Belladonna ziet dat contract niet gemaakt en laat een doublet los. Alvarelli ziet niet veel in tegenspel en biedt 4SA, waarop Belladonna 5♥ biedt. Nu gaat Alvarelli een hele tijd in de denkkamer en past. Hij legt zijn kaarten open met de woorden: "er zou best slem in kunnen zitten, maar ik weet het niet". Zoals u direct ziet, zit er inderdaad 6♥ in, dat aan de andere tafel dan ook vlot geboden was.

Men ziet, een psychic op het juiste moment levert kapitalen op, maar om dat juiste moment gaat het net, want als men dat niet aanvoelt, levert men op psychische biedingen meer in dan men erop wint.'

Uit de nationale competitie van 1983 het volgende spel. Max Rebattu maakte toen furore met transferopening en 1♠ als 0-10 punten. Hans Vergoed bericht:

'Spelen tegen Max Rebattu en Cees Sint geeft het spel veel verrassende wendingen. Het transfersysteem levert swings op, zowel voor als tegen de gebruikers. Om de laatste categorie wat in de perken te houden, hebben Max en Cees besloten in de viertallen-competitie bij ongunstige kwetsbaarheid geen transfers meer te spelen, maar gewoon klassiek Napolitaans. Dat was Hans Kreijns echter even ontschoten en toen dit spel op tafel kwam ontstond de volgende Babylonische spraakverwarring tussen Kreijns (zuid) en Vergoed (noord).

♠ V 10 7 6 ♥ B 4 3 ♦ A 10 7 5 ♣ 8 5		
♠ 8 5 3 ♥ V ♦ B 9 8 6 3 ♣ A 9 7 6	N W O Z	♠ A H 9 2 ♥ 9 8 6 2 ♦ H V ♣ B 4 2
		♠ B 4 ♥ A H 10 7 5 ♦ 4 2 ♣ H V 10 3

Max Rebattu opende als oost met 1♥ echt, maar Kreijns, in de veronderstelling dat dit een transferopening was, doubleerde (opening met harten). Sint paste en als noord antwoordde ik op het in mijn ogen normale informatiedoublet met 1♠. Kreijns bood nu 1SA en noord, 18-19 bij zuid verwachtend, 3SA; een contract dat met open kaarten toch wel als aangetrokken kan worden beschouwd.

De lucht klaarde iets op toen Sint met hartenvrouw begon, die zuid won. Een schoppen was via de tien voor de heer van oost en Max, ook met weinig zicht op zuid's hand, vond de ruitenswitch niet, maar speelde klaveren in, voor de heer en aas.

Klaveren terug was via de boer voor zuid's vrouw. En toen schoppenboer de aas eruit dwong, waren er negen slagen en mijn gedachten gingen onmiddellijk terug naar de "zwijnprijs" van Bob van Hellenburg Hubar in Monte Carlo. Dit spel was er een serieuze gegadigde voor geweest.'

Ook toppers komen er niet altijd uit

Kreijns-Vergoed wonnen wel de landstitel overigens.

Verjaardagspartijtje

In 2003 viert Hans zijn 75^e verjaardag. Op Stepbridge, waar hij vaak 's ochtends te vinden is, organiseert het duo WillemL en MartinW een demonstratiewedstrijd waar Enri Leufkens, Berry Westra en Hans Vergoed rond de tafel gaan zitten met onze nestor. Het talrijke publiek vergaapt zich aan de spelers en raakt helemaal in vervoering als ook Zia op een gegeven moment inlogt.

Albarran is afgeschafte en Kreijns biedt modern:

Z/OW	♠ A H 10 ♥ A H V 8 2 ♦ A V 7 5 ♣ V		
♠ 8 7 5 2 ♥ B 10 ♦ H B 10 9 4 ♣ B 4		N W O Z	♠ V 6 3 ♥ 9 7 ♦ 3 ♣ H 10 8 7 6 3 2
	♠ B 9 4 ♥ 6 5 4 3 ♦ 8 6 2 ♣ A 9 5		
West	Noord	Oost	Zuid
Berry	Hans	Enri	HansV
-	-	-	pas
pas	2♣	pas	2♦
dbl	pas	pas	2♥
pas	4♥	pas	pas
pas			

Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat Slavenburg-Kreijns veertig jaar geleden snel naar 6♥ zouden zijn opgestoomd. In dit nieuwe millennium blijven de Hanzen bescheiden en houden terecht halt in een veilige 4♥.

Hans Kreijns speelt nog steeds. Het tempo is gebleven, en de manier van bieden en spelen ook. Een lust voor het oog voor de duizenden die hem adoreren.

Naschrift red.: Wij danken de NBB vriendelijk voor het inzien van de archieven. Tevens danken wij Gerard Hilde (van het Bridgemuseum) voor het beschikbaar stellen van drie op dat moment bij de NBB niet aanwezige jaargangen.